

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mráky a soudkyň Michaely Bejčkové a Kateřiny Štěpánové v právní věci žalobce: **L. L.**, zastoupený advokátkou JUDr. Zuzanou Kudrnovou, LL.M., Litoměřická 24, Žitenice, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2022, čj. MPSV-2022/60743-916, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 6. 2023, čj. 41 Ad 5/2022-66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem rozhodnutím ze dne 8. 12. 2021 snížil žalobci od ledna 2022 příspěvek na péči z částky 4 400 Kč měsíčně na částku 880 Kč měsíčně, neboť se žalobce považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

[2] Odvolání proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 4. 2022 zamítl a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Namítl, že v posudku z roku 2018 mu nebyla uznána za zvládnutou ani životní potřeba oblékání a obouvání a tělesná hygiena. Od té doby se jeho stav nezměnil. Nebyl důvod, aby uvedené životní potřeby byly uznány za zvládnuté. Stěžovatel dodal, že není schopen sám chodit po schodech. Stěžovatel je také přesvědčen o nepravdivosti tvrzení o nadměrném užívání alkoholu a o užívání psychotropních látek. Uvedl, že v současnosti mu byl přiznán příspěvek ve výši 12 800 Kč. Stěžovatel uzavřel, že skutková podstata, na kterou se krajský soud odvolává, nemá oporu ve spise.

[4] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Podle žalovaného krajský soud dospěl ke správným závěrům. Odkázal na své rozhodnutí a vyjádření k žalobě i na rozsudek krajského soudu. V posudku je podrobně popsáno posudkové hodnocení. Posudek je úplný a přesvědčivý.

[6] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[7] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11–12, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[8] Kasační stížnost je nepřijatelná. NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti.

[9] Stěžovatel podle posudku posudkové komise nezvládá celkem tři základní životní potřeby, a to mobilitu, osobní aktivity a péči o domácnost. Byl tedy podle § 8 odst. 2 písm. a) a § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách uznán závislým ve stupni závislosti I (lehká závislost).

[10] Posudkové řízení před posudkovou komisí je specifickou formou správní činnosti, která spočívá v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Posuzovaný zdravotní stav musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, totiž správní orgán nemůže nahradit vlastní úvahou, pro niž nemá potřebnou odbornou erudici (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 3. 2015, čj. 6 Ads 299/2014-25). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 4. 2014, čj. 3 Ads 77/2013-22, či ze dne 23. 9. 2009, čj. 4 Ads 57/2009-53).

[11] NSS uvádí, že posudek v projednávané věci je úplný a přesvědčivý. Posudek se vypořádal se všemi námitkami stěžovatele. Rovněž krajský soud vypořádal všechny námitky stěžovatele.

[12] Pokud stěžovatel uvádí, že dříve mu byl na základě shodného zdravotního stavu přiznán vyšší příspěvek na péči, NSS opakuje to, co bylo stěžovateli již dříve řečeno. Dřívější posudky byly nadhodnocené. NSS připomíná, že při přiznávání příspěvku na péči se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (§ 9 odst. 4 zákona o sociálních službách). Proto základní životní potřeby oblékání a obouvání a tělesná hygiena byly u stěžovatele uznány za zvládnuté, neboť jejich případné nezvládnutí nemá příčinnou

pokračování

souvislost se zdravotními problémy stěžovatele (srdeční onemocnění). Pokud stěžovatel uvádí, že nyní má vyšší příspěvek na péči, je tomu tak proto, že se v mezidobí změnil (zhoršil) jeho zdravotní stav (rozvoj psychické poruchy).

[13] K námitce, která se týká nezvládání chůze po schodech, NSS konstatuje, že se řadí pod základní životní potřebu mobility, jež stěžovateli byla uznána za nezvládnutou.

[14] K užívání alkoholu a psychotropních látek NSS uvádí, že stěžovateli nebyl snížen příspěvek kvůli užívání alkoholu či drog. Tato skutečnost mu nebyla kladena k tíži. Krajský soud se přitom touto námitkou podrobně zabýval a k údajnému užívání pervitinu konstatoval, že podle sdělení MUDr. E. Š. ze dne 9. 5. 2023 byla ve zdravotní dokumentaci stěžovatele omylem založena lékařská zpráva stěžovatelova syna, v níž byla zmínka o drogové závislosti. Podle názoru krajského soudu tedy pravděpodobně došlo k záměně s jeho synem, protože stěžovatel pervitin neužíval. Posudková komise ovšem nevyvodila z domnělého užívání pervitinu jakékoli závěry týkající se posouzení stěžovatelovy závislosti na pomoci jiné osoby (bod [46] napadeného rozsudku). Krajský soud se dále v bodu [47] a násl. napadeného rozsudku pečlivě zabýval otázkou užívání alkoholu a toluenu stěžovatelem, jakož i údajnou nedokončenou odvykací protialkoholní léčbou. Jeho závěry přitom v kasační stížnosti stěžovatel nijak konkrétně nenapadá. Stěžovatel jen zopakoval své přesvědčení o nepravdivosti informace o nadměrném užívání alkoholu a o užívání psychotropních látek. To podle jeho názoru mělo podstatný vliv na snížení výše příspěvku. Blíže však své námitky proti závěrům krajského soudu nerozvedl. NSS poukazuje rovněž na to, že krajský soud i v této souvislosti zdůraznil, že tyto skutečnosti neměly žádný vliv na závěry posudkové komise.

[15] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu